

Høringssvar i f.m. Lovforslag vedr. Servicelovens § 114

Hermed fremsendes Aalborg Kommunes Bilteams kommentarer til Lovforslag vedr. Servicelovens § 114 (modernisering og forenkling af bilregler).

Lovforslag: Ændring af Servicelovens § 114 stk. 1 og stk. 2.
Kommentar: Det synes som om, der er en uoverensstemmelse mellem lovtekstens nye stk. 1, hvor der ikke er henvist til en lånegrænse – og lovtekstens stk. 2, hvor der henvises til et evt. udvidet lån, hvis der foreligger ganske særlige forhold i forbindelse med den nedsatte funktionsevne. Det synes som om, at der i fremtiden kun er én slags lån, hvilket giver uklarhed om hvilket beløb der skal tilbagebetales, og hvordan et provenu skal anvendes ved udskiftning.

Lovforslag: Ændring af fordelingsnøgle for provenu i forbindelse med udskiftning af bil, når borgeren har foretaget merkøb.
Kommentar: Det virker som en udmærket ændring for borgeren, at der bliver mulighed for en fordeling af et provenu, opstået pga. et tidligere merkøb. Vi formoder, at det kommer til at kræve lidt mere administration for kommunen, da en fordelingsnøgle skal laves og noteres, evt. på gælds brevet, og gemmes i minimum 6 år eller mere, indtil en evt. udskiftning af bil søges.

Lovforslag: Mulighed for eftergivelse af gæld, når f.eks. en person har fået frataget retten til handicapbil.
Kommentar: Det vurderes at være en god ide, at se lempeligere på eftergivelse af restgæld, i forbindelse med fratagelse af handicapbil, som følge af en funktionsnedsættelse og dermed manglende kørselsbehov, eller mulighed for benyttelse af andre kørselsordninger. Dette er der dog også mulighed for indenfor nuværende lovgivning.

Lovforslag: Afgrænsningen af målgruppen præciseres – tydeliggøres.
Kommentar: Det vurderes at være godt med en præcisering af målgruppen, også i forhold til at der skal være et betydeligt kørselsbehov, hovedsageligt dagligt. Det er dog vores erfaring, at det er sjældent, borgerne har læst lov-materialet eller de vejledninger, der medsendes et ansøgningsskema til støtte til køb af bil. Derfor vurderet en formodet nedgang i antal ansøgninger ikke at være opnåelig.

Hørings svar i f.m. Lovforslag vedr. Servicelovens § 114

Lovforslag:

Afprøvning og valg af handicapbil overlades til borgeren i samarbejde med bilforhandler eller bilopbygger.

Kommentar:

I dag indeholder en afgørelse en præcis beskrivelse af, hvilken bil der er fundet billigst egnet samt med en angivelse af hvilken særlig indretning, der er nødvendig. Samt en angivelse af hvad bilen koster, og hvad den særlige indretning koster. Kommunens terapeuter har også forholdt sig til, hvorfor billigere biler ikke har kunnet anvendes i den konkrete sag.

Det fremgår af teksten, at såfremt en borger findes berettiget til en handicapbil, så modtager borgeren en afgørelse. Vil kommunen, efter borgerens og bilopbygger/bilforhandlerens afprøvning, efterfølgende skulle lave en afgørelse nummer 2, hvor konkret bil og særlig indretning er anført og prissat?

Det er absolut ikke tilstrækkeligt, at sagsbehandleren og borgeren formulerer, hvilke krav bilen skal opfylde. Den særlige indretning, sagsbehandleren beskriver, findes ofte i flere forskellige udformninger – skal borger og bilopbygger/bilforhandler i den forbindelse, selv vurdere det mest hensigtsmæssige valg ud fra borgerens funktionsniveau/sygdom. Kan borgeren se sig helt fri for, at vurdere ud fra den særlige indretnings design?

Det, at borgeren medbringer sin afgørelse og en kravspecifikation af bilen, til en bilopbygger / bilforhandler, vurderes at medføre, at der vil blive afprøvet større og dyrere biler, og dermed påføre kommunen øgede udgifter.

Kommunen kan ikke have tillid til, at det er billigst egnet bil der er fundet, da bilopbygger/bilforhandler ikke har den nødvendige faglighed til at betragte bilen som et hjælpemiddel, da de er sælgere. I dag indhentes der altid 2 eller 3 tilbud, for at sikre at det er billigst egnede der bevilges.

Spørgsmålet er, om det er tænkt således, at bilopbygger / bilforhandler skal udfærdige en afprøvningsrapport, som skal sendes til kommunen sammen med pris på den særlige indretning. Derved har kommunen kun én pris at forholde sig til - og er det den billigste. Hvad gør man så, hvis kommunen ikke er enig?

Den i teksten beskrevne fremgangsmåde kan ikke umiddelbart anbefales.

Aalborg Kommune har meget stor erfaring i at vurdere og foretage afprøvnings samt i at indhente de nødvendige tilbud. Der er tale om en opgave, der absolut ikke kan overlades til bilopbygger/bilforhandler, uden at kommunen får unødvendige udgifter.

For at sikre at kommunen ikke få øget udgifter til større og dyrere biler, er det nødvendigt, at der i alle sager foretages en kommunal vurdering af billigst egnet bil samt hvilken særlig indretning, der er behov for, og på baggrund heraf, kan der så indhentes 2 eller 3 tilbud.

Det forudses, at der efterfølgende vil indkomme en del tillægsansøgninger, når borgeren og bilopbygger/bilforhandler har set på bil sammen, da bilopbygger/bilforhandler har en selvskreven interesse i salg. Dette vil kræve yderligere ressourcer til sagsbehandling, indhentning

Hørings svar i f.m. Lovforslag vedr. Servicelovens § 114

af yderligere begrundelser fra bilopbyggere/bilforhandlere, indhentning af yderligere lægedokumentation, udarbejdelse af hovedsagelig afslag mv.

Sagsbehandlingstiden (tiden indtil der træffes en afgørelse) vurderes ikke at blive afkortet. Sagen skal stadig vente på, at afprøvningen bliver foretaget af borgeren og en bilopbygger/bilforhandler. Det er blot den tid, sagsbehandleren bruger på selve sagen, som måske bliver afkortet, da vedkommende eller en terapeut, ikke skal være til stede ved selve afprøvningen. Dette giver selvfølgelig tid til at arbejde på andre sager.

Sagsbehandlingstiden i forbindelse med ansøgning om støtte til køb af bil er meget afhængig af, at andre instanser leverer materiale til sagen. Det er bl.a. fra politi, læge og andre. Der er f.eks. flere måneders svarfrist fra Politiet, 14 dages svarfrist på en statusattest, 6 uger på en generel helbredsattest og 3 mdr. på en speciallægeerklæring, som ikke kan påvirkes af sagsbehandleren.

Lovforslag:

Anvendelse af tro og love-erklæringer i sager om genbevilling af bil.

Kommentar:

Ifølge nuværende lovgivning, skal en ansøgning om udskiftning af handicapbil, som udgangspunkt betragtes som en ny ansøgning.

Der kan i en 6 års periode eller længere, sagtens være sket ændringer, der gør at borgeren ikke længere kan findes berettiget til en ny handicapbil.

Funktionsniveauet kan være blevet bedre. Kørselsbehovet kan være reduceret. Evnen til at køre bil kan være ændret. Bedømmelsesgrundlaget kan være ændret f.eks. på grund af ophør med erhverv eller uddannelse.

I forhold til at benytte tro og loveerklæringer i forbindelse med udskiftning af biler til børn, vurderes dette ikke at blive særlig anvendeligt, idet børnenes behov jo konstant ændres gennem opvæksten også i takt med at deres handicap udvikler sig.

I dag er der mange ansøgninger om udskiftning, der er helt ukomplicerede, og derfor hurtig kan afsluttes, uden der f.eks. indhentes nye lægeoplysninger, hvis funktionsniveauet har været stationært i mange år. Men der bliver også i disse sager foretaget en afprøvning af, hvilken bil der er billigst egnet og en vurdering af den særlige indretning. Der bliver også i disse sager indhentet 2 eller 3 tilbud.

For at illustrere ovenstående, kan det nævnes at Aalborg Kommune i 2009 indtil nu, har frakendt 14 biler i forbindelse med ansøgning om udskiftning/genbevilling. Nogle af disse afgørelser er anket og sendt til Det Sociale Nævn, der endnu ikke har truffet afgørelse.

Det forslås, at det lægges ud til kommunerne at afgøre, hvilke borgere der kan underskrive en tro og loveerklæring, efter en samtale med borgeren, og ikke at det lægges op til borgeren selv. Dette skyldes, at det kan skabe en negativ opfattelse hos borgeren, hvis kommunen alligevel vælger at undersøge forholdene nærmere, på trods af en tro og loveerklæring, og skal en sådan beslutning i så fald kunne ankes på dette tidspunkt i sagsbehandlingen.

Hørings svar i f.m. Lovforslag vedr. Servicelovens § 114

Lovforslag:

Konkretisering i vejledningen, at bevilling af reparation af en særlig indretning i handicapbil, skal ske uden unødigt lang sagsbehandlingstid.

Kommentar:

Dette vurderes at være oplagt, at borgeren ikke skal vente unødigt på bevilling af en reparation, især hvis bilen ikke kan benyttes i mellemtiden.

Det er op til hver enkelt kommune at fastsætte en svarfrist på reparation af særlig indretning.

Lovforslag:

Der laves en forsøgsordning med delebiler til personer med handicap.

Kommentar:

Mht. forsøgsordning med delebiler, hvor et barn er anbragt på institution, lyder interessant, da disse børn ofte er hjemme på weekend og ferier og det er meget svært for familien at få dette til at fungere efter at bilen er frakendt. Disse unge og deres familier bliver meget bundet til hjemmet som det fungerer nu og har dermed ikke mulighed for at deltage i spontane aktiviteter.

Det er på nuværende tidspunkt svært at se, hvordan en bil skal kunne deles af flere borgere der har forskellige kørselsbehov og forskellige behov for indretning i bilen. Der forudses problemer, som borgerne vil henvende sig til kommunen med, hvis der er uoverensstemmelser mellem borgerne, om hvornår de har "ret" til at benytte bilen, hvis det er samtidigt, de ønsker at benytte den.

Vi ser frem til en nærmere konkretisering af denne forsøgsordning.

Venlig hilsen

Bevillingschef Marianne Mortensen og Aalborg Kommunes Bilteam.

Aalborg den 4. december 2009